

Ady Endre: Seregesen senkik jönnek

Minden semmirevalónak,
Gácsnak, svábnak és zsidónak
Grádics adatott:
Itt alant már csak egyedül
Maradok.

Sürög a vad, magyar élet,
Még a némák is beszélnek
S uccám ellepik
S bárki taknyost egy bősz iram
Felrepit.

Seregesen senkik jönnek,
Megrabolnak, elköszönnek
Gúnnyal, szabadon,
Mi bennem gyűlt, mindenkié

A vagyon.

Mind a szépet, amit hoztam
S ami uj, nagy, átkozottan
Sok, pazar ige:
Úri, léha nullák raja
Söpri be.

Álmagyarok s jöttment népség
S cimeres, ronda cselédség
S nagyúri nagyok:
Ez időben, itt, valaki:
Én vagyok.

Uj igéim tán nem hatnak,
Rossz frigyesim elhagyhatnak
S nőhet a fülem,
De nem lesz itt semmi, soha
Nélkülem.

Nyugat · / · 1911 · / · 1911. 6. szám